

6α. ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (1930-1960)

Είδος: δυτικό αστικό με επιρροή από την ευρωπαϊκή έντεχνη μουσική

Περιεχόμενο: εύληπτο, προσιτό, «ελαφρύ», που απευθύνεται στο «γενικό (αστικό) κοινό»

Όργανα: ορχήστρες ευρωπαϊκού τύπου (βιολιά, χάλκινα, τύμπανα)

Τόπος: κέντρα διασκέδασης για τη μεσαία και ανώτερη τάξη, night clubs, ταβέρνες

Καλλιτέχνες: Αττίκ, Σπάρτακος, Μουζάκης, Χαιρόπουλος, Μωράκης, Σουγιούλ κ.ά.

6β. ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΗ ΚΑΝΤΑΔΑ (19^{ος} – 20^{ός} αιώνας)

Είδος: ωδικό, αρμονικό, αστικό, διαταξικό

Επιρροή: από δυτικό πολιτισμό μέσω Ενετοκρατίας. Επιρροή από ιταλικό τραγούδι (bel canto) και χορωδιακό τραγούδι. Αργότερα αποτέλεσε βάση για την αθηναϊκή καντάδα και το αθηναϊκό τραγούδι.

Περιεχόμενο: ερωτικό, ρομαντικό, ελαφρύ, ενίοτε χιουμοριστικό και πατριωτικό.

Τραγούδι ΓΙΑ τη γυναίκα και ΠΡΟΣ τη γυναίκα.

Τόπος: ταβέρνα, δρόμος, σαλόνι, μπαλκόνι, θέατρο

Όργανα: κιθάρα, μαντολίνο, ακορντεόν, μαντολινάτα, μπάντες/ φιλαρμονικές